

17 april

“En de gedaante der sprinkhanen was als van paarden, die uitgerust zijn tot de oorlog; en op hun koppen waren kransen als van goud en hun aangezichten waren als aangezichten van mensen; en zij hadden haar als vrouwenhaar en hun tanden waren als die van leeuwen; en zij hadden borstschilden als ijzeren harnassen en het gedruis van hun vleugels was als het gedruis van wagens, wanneer vele paarden ten strijde draven. En zij hadden staarten als schorpioenen en angels, en in hun staarten was hun macht om de mensen schade toe te brengen, vijf maanden lang.”

Openbaring 9:7-10

Valt u op hoe dikwijls hier het woordje ‘als’ wordt gebruikt? Acht maal! Dat wil zeggen, acht maal vergelijkt Johannes iets van deze demonische wezens met een bekend beeld. Als, zoals. Dat wil zeggen dat het de apostel onmogelijk is goed te beschrijven wat hij ziet. Hij kan het niet benoemen, maar moet het ergens mee vergelijken.

Het eerste vergelijk dat bij hem opkomt betreft paarden die tot de oorlog toegerust zijn. Deze beschrijvingen hebben er nogal eens toe bijgedragen dat uitleggers van de Schrift ook de vrijheid namen tot het vergelijken van deze beelden met bekende beelden uit het tegenwoordige militaire potentieel. Ik heb vergelijkingen gelezen met tanks, helikopters en meer van dit dodelijke, zeg gerust demonische materiaal. Zodra wij dat doen verliezen we een ander aspect uit het oog. Het gaat hier om demonen, gevallen engelen en niet om door mensen gefabriceerde wapens. Het is bovennatuurlijk, occult en onrein.

Het bovennatuurlijke werd door mensen altijd aanbeden, als goddelijk beschouwt. Men aanbad de onzichtbare wereld der demonie. De roep om deze afgoden wordt feitelijk nu verhoord. De afgoden komen en dat is verschrikkelijk. Er is geen enkele aanleiding om deze dingen naar ons bekende zaken te vertalen. Het is bovenaards, of beter onderaards dat tot onheil van de mensen verschijnt. Ze dragen overwinnaarskransen, dat wil zeggen er is niets tegen hen of hun pijniging bestand. Ze hebben gezichten als mensen, dat wil zeggen dat ze persoonlijkheden zijn, met een duidelijke wil en wat ze willen is pijnigen. Vijf maanden lang dit schrikbewind en nog is dit het einde niet.